

عنوان مقاله:

دانسته های فرهنگ مرگ و مرثیه در روستای شجاع آباد

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش بومی ایران، دوره 8، شماره 15 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 44

نویسندگان:

حسین محمدزاده - استادیار دانشگاه پیام نور

الهه قبادی - دبیر دبیرستان قروه

یعقوب احمدی - دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مرگ در طول زندگی و تاریخ همراه انسان و حیات او بوده و همیشه ذهن انسان را به خود مشغول داشته است. مرگ باعث درد و رنج، فقدان، سوگ، تخیل، مراسم و مویه می شود. مراسم مرگ در فرهنگ های مختلف متفاوت است. مویه های پس از مرگ در چارچوب یک ژانر ادبی امری شناخته شده هست. در هر جامعه ای که مرگ اتفاق می افتد مراسم خاصی شکل می گیرد که مویه بخشی از آن را تشکیل می دهد. هدف پژوهش حاضر، بررسی فرآیند مرگ و سوگواری و مرثیه سرایی در (شجاع آباد) یکی از روستاهای کردستان است. داده های تحقیق بر اساس مشاهدات میدانی و بخشی از طریق مصاحبه ای عمیق با زنان و مردان چند روستای حومه شهرستان قروه به دست آمده است. اطلاعات به دست آمده نشان می دهند که در هنگام مرگ یک متوفی، یک رشته مراسم پی در پی برای برگزار می شود و در طی مراسم، غالباً مویه سر داده می شود. مردان و اما بیشتر زنان به عنوان حافظ و نگهبان و سراینده این مرثیه ها شناخته می شوند. این متن ها از نظر معنی حاوی مضامینی چون جدایی، تنها ماندن، شکواییه از کار خدا و روزگار، ناپایداری حیات، بی وفایی دنیا، ناتوانی انسان در برابر مرگ، ناکامی و... هستند.

کلمات کلیدی:

"آئین سوگواری"، "مرثیه سرایی"، "مرگ"، "شجاع آباد"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1412684>

